

Flygtningenævnets præmisser

Nævnet stadfæstede i oktober 2017 Udlændingestyrelsens afgørelse vedrørende en kvindelig statsborger fra Egypten samt tre mindreårige børn. Indrejst i 2014.

Flygtningenævnet udtalte:

”Ansøgeren er etnisk araber og kristen af trosretning fra Alexandria, Egypten. Ansøgeren har ikke været medlem af politiske eller religiøse foreninger eller organisationer eller i øvrigt været politisk aktiv.

Ansøgeren har som asylmotiv henvist til, at hun ved en tilbagevenden til Egypten frygter forfølgelse fra sin nabo ved navn [H] samt Det Muslimske Broderskab, som [H] har tilknytning til. Endvidere har hun henvist til, at hun ikke kan søge myndighedernes beskyttelse, eftersom hun er kristen af trosretning.

Til støtte for sit asylmotiv har ansøgeren henvist til, at hendes konflikt med [A] begyndte, efter at hun havde udlånt sin bibel til [H's] datter, [A], og havde etableret kontakt mellem sin egen præst og [A]. [H], der boede i samme ejendom som ansøgerens familie, opsøgte ansøgerens lejlighed, rev den udlånte bibel i stykker og truede både ansøgeren og hendes familie på livet. Herpå forlod han deres lejlighed. Senere forsvandt [A] fra sit hjem. Det viste sig efterfølgende, at hun var stukket af med en kristen mand, som var kunde i ansøgerens ægtefælles cafeteria. Omkring en uge efter episoden med [H] blev ansøgerens ægtefælle endvidere opsøgt i sit cafeteria af politiet, som tilbageholdt ham i 15 dage. I fængslet fik ansøgerens ægtefælle oplyst, at han var tilbageholdt, fordi han var kristen og vantro. Efter tilbageholdelsen var han hospitalsindlagt i to uger, hvor han gennemgik en hjerteoperation. Efter hospitalsopholdet tog ansøgeren med sin ægtefælle og børn direkte til sine forældre. Her fik hun på et tidspunkt oplyst af portneren i den ejendom, hvor familien boede, at deres lejlighed var blevet raseret. I forbindelse med afhentning af medicin til ægtefællen på apoteket blev hun udsat for et fysisk overgreb af personer med tilknytning til Det Muslimske Broderskab. Personer fra Det Muslimske Broderskab opsøgte ansøgerens forældre, mens hun og hendes ægtefælle opholdt sig hos dem, og overfaldt forældrene. Ansøgerens ægtefælle blev syg som følge af overfaldet og var hospitalsindlagt i omkring to uger. I direkte forlængelse af ægtefællens hospitalsophold tog hun, ægtefællen og deres børn med hjælp fra en præst ophold i området ved et kloster, hvor de opholdt sig i omkring 5 måneder inden deres udrejse. Præsten hjalp med ansøgerens og hendes ægtefælle og børns udrejse, der blev finansieret med midler fra salget af parrets lejlighed.

Flygtningenævnet kan ikke lægge ansøgerens forklaring til grund.

Flygtningenævnet har herved lagt vægt på, at ansøgeren under asylsagens behandling har afgivet divergerende oplysninger på flere centrale punkter. Hun har således i sit asylskema og til oplysnings- og motivsamtalen af 5. marts 2014 oplyst, at hun og ægtefællen efter dennes hospitalsindlæggelse tog tilbage til lejligheden og så ødelæggelserne, hvorimod hun senere har forklaret, at hun blev ringet op af portneren vedrørende ødelæggelserne. Hun har endvidere forklaret divergerende om, hvor længe hun og ægtefællen tog ophold hos hendes forældre, inden de tog ophold på et sted omkring klostret. I asylansøgningsskemaet har hun endvidere oplyst, at hun og ægtefællen ved hendes forældres hus i starten af det nye år fandt deres bil smadret og med et trusselsbrev, at ægtefællen i samme øjeblik besvimedede, og at ægtefællen herefter blev hospitalsindlagt i 15 dage. Hun har derimod senere – blandt andet i Flygtningenævnet – forklaret, at

ægtefællen blev hospitalsindlagt, efter at hendes forældre blev overfaldet i deres hus, et overfald der således angiveligt skete flere måneder før det ”nye” år.

Ansøgeren har endvidere forklaret divergerende i forhold til sin ægtefælle. Hun har således forklaret, at hun og ægtefællen efter dennes udskrivning fra hospitalet tog ophold hos sine forældre, hvorimod ægtefællen til sin samtale med Udlændingestyrelsen har forklaret, at de tog ophold hos fjerne slægtninge til ansøgerens forældre.

Flygtningenævnet finder herudover, at ansøgeren under sin forklaring for Flygtningenævnet har svaret upræcist og afglidende på en række spørgsmål, således at det af hende beskrevne begivenhedsforløb virker usammenhængende og ikke fremstår selvoplevet. Hun har således ikke været i stand til nærmere at tidsfæste centrale punkter i begivenhedsforløbet og har eksempelvis haft svært ved at sige blot med nogen sikkerhed, hvornår konflikten med [H] startede. Flygtningenævnet finder ikke at kunne se bort herfra og fra divergenser alene som følge af, at ansøgeren angiver at have været udsat for et fysisk overgreb og har været stresset.

De generelle forhold for kristne koptere i Egypten findes efter de foreliggende baggrundsoplysninger ikke i sig selv at kunne begrunde opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7.

Flygtningenævnet finder derfor, at ansøgeren ikke har sandsynliggjort, at betingelserne for opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 1 eller 2, er opfyldt.

Flygtningenævnet finder herefter ikke grundlag for at udsætte sagen på iværksættelse af en torturundersøgelse af ansøgerens ægtefælle og ej heller for at hjemvise sagen til fornyet behandling i Udlændingestyrelsen.

Flygtningenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsens afgørelse.”